Kovács Eszter

Miért fordítunk ma még Montesquieu-t?

FEUILLETON - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

E kérdés ingerlő trivialitása mögött újabb lehetséges kérdések rejtőznek, és ha elgondolkodunk rajtuk, gyorsan beláthatjuk, hogy a lehetséges válaszok is elgondolkodtatók. Fordítanak-e manapság még Montesquieu-től? Szükség van-e (bárhol, bármilyen nyelven) újabb Montesquieu-fordításra? És – ne hitegessük magunkat – olvassák-e ma még egyáltalán a szerzőt? Elégséges-e a feltételezhető olvasótábor újabb fordítás kezdeményezéséhez, felkarolásához, finanszírozásához? Miért vállalkozik ilyesmire ma még kutató, fordító, kiadó?

Természetesen elsődlegesen a saját indítékaimat ismertem. A XVIII. századi irodalmi és filozófiai viták kutatása során foglalkoztam Montesquieu *Défense de L'Esprit des lois* [*A törvények szelleméről védelme*] című vitairatával, és a kutatómunka mellett magánszorgalomból fogtam hozzá lefordításához. Később a *Mes Pensées* [*Gondolataim*] című gyűjtemény szövegtöredékeiből válogattam hozzá, más munkák szünetében, ilyen-olyan szabad percekben. Amikor a fordítás kötet formáját kezdte ölteni, kiadót, sorozatot, támogatást kerestem hozzá, és – a mostani nehéz helyzet ellenére – végül minden akadt, ami egy fordítás befejezéséhez és megjelentetéséhez szükségeltetik.